

Hãy Học Cách Nói Hai Chữ: ‘Thì Thì’

Kiếp người sinh ra ngắn ngủi,
“Có bao lăm ba vạn sáu nghìn ngày.
Như chiêm bao, như bóng số, như gang tay”

Ấy là ông Cao Bá Quát khi xưa đã nói thế. Trong ba vạn sáu nghìn ngày ấy, kỳ thực quý thời gian dành cho chính mình trầm ngâm, lắng đọng chẳng là bao. Nào tất bật những cơm áo gạo tiền, nào lo toan gia đình cùng con cái. Ngày cuối tuần có bao việc hiếu hỷ, lúc đêm về còn lo nghĩ buổi chợ sớm mai.

Thật ra, mọi chuyện dù lớn dù nhỏ, dẫu vui hay buồn, 10 năm sau nhìn lại cũng chỉ là một câu chuyện mà thôi.

- Người gặp gỡ dù chân tình hay giả dối, dù yêu thương hay lợi dụng, 10 năm sau nhìn lại cũng chỉ là một cái tên mà thôi.
- Gia cảnh dẫu nghèo hèn hay giàu có, công việc dẫu hiển vinh hay tầm thường, khi về già nhìn lại cũng chỉ là cơm ăn ngày ba bữa mà thôi.
- Con cái dù ngoan hiền hay bất hiếu, lúc nhắm mắt xuôi tay cũng chỉ còn là duyên phận đã qua mà thôi.

Thế nên:

Cầu mà không đắc, hy vọng rồi thất vọng, nỗ lực rồi công cốc, gặp những chuyện không như ý toại lòng, “thì thì...” Làm gì có ai trong đời toàn gặp chuyện tốt lành? “Vạn sự như ý” chỉ là lời chúc vĩnh viễn không thành sự thật. Nghịch cảnh thực ra là món quà, trong nghịch cảnh mới luyện nên vàng kim chói sáng.

- Yêu người mà chẳng được người đáp lại, “thì thì...” Không có duyên thì chẳng thể cưỡng cầu, duyên đến duyên đi thủy đều là phúc.
- Thực lòng đối đãi mà vẫn bị hiểu lầm, bị oán trách mắng mỏ, “thì thì...” Nào có ai có trách nhiệm phải tốt bụng với ta? Ta lương thiện là bản tính Trời sinh, ác duyên ấy coi như là hoá giải.
- Nỗ lực làm việc, mà công chẳng thành, danh chẳng toại, “thì thì...” Nếu là một công việc lương thiện, có ích, chỉ cần có cơm ăn áo mặc là được rồi. Đâu phải ai sinh ra trên đời cũng để thành tử phú với mình tinh?
- Lao tâm khổ tứ nuôi nấng dạy bảo con cái, mà chúng chẳng chịu vâng lời, “thì thì...” Cha mẹ đã tận tâm mà con chẳng tận hiếu, âu cũng là trả nợ cho nhau.

Có lẽ bởi vì kiếp người ngắn ngủi, ta chẳng nên cố chấp điều gì nơi quán trọ trần gian. Có lẽ chẳng mỗi chúng ta nên nhìn vào trong, lắng đọng, tìm cho riêng mình “Một Cõi Đi Về”:

*“Nghe mưa nơi này lại nhớ mưa xa
Mưa bay trong ta bay từng hạt nhỏ
Trăm năm vô biên chưa từng hội ngộ
Chẳng biết nơi nao là chốn quê nhà...”*